

OP WEG

Factor 24

Wilma van der Jagt

Dat heb ik wel nodig als ik uitgebreid ga zonnen: factor 24. Voor optimale bescherming. Vooral in het begin. Onbeschermde zon in, da's niet best. Je huid kan behoorlijk beschadigen. Daar weet ik alles van! Goed insmeren dus, als ik niet wil verbranden. Met beschermingsfactor 24. Zeker de eerste dagen. Daarna voldoet een lager nummer ook. Bijvoorbeeld factor 15.

Maar het blijft oppassen geblazen als je een huid hebt zoals ik: huidtype 1. Rood of lichtblond haar, lichte huid, verbrandt snel en bruint langzaam. Daar hoor ik bij. Eigenlijk kun je bij mij wel zeggen: bruint niet. Veel sproeten en wat roder. Dat is het resultaat. En verder gebeurt er niet veel. Jammer hoor. Want lekker gebruint eruitzien is wel leuk. Vooral vlak na de vakantie.

Kloppen op het Woord

Ja..., die vakanties zitten er weer op. We gaan weer aan het werk. Ook met de bijbelstudiegroepen. En het is goed dat we dat weer gaan doen. Want wat is het belangrijk samen de Bijbel te lezen en te bestuderen. In je eentje komt het er toch vaak niet van. Het is immers geen gemakkelijk boek. Je hebt elkaar erbij nodig. Het samen lezen en bespreken van grotere gedeelten geeft inzicht in de bedoeling. Wat wil de Here zeggen? Wie de Here wil leren kennen, moet zijn Woord onderzoeken. Dat is de enige manier. Kloppen, alsmaar kloppen op dat Woord, zei Luther.

Afdwalen

Maar zelfs wie de Here zoekt, kan afdwalen. Dat viel me op bij het lezen van Psalm 119. Je zoekt de Here ernstig, met je hele hart. En je dwaalt toch af. Dat kan dus. Je zou dat niet zo denken. Afdwalen is dan dus niet je bedoeling. Geen moedwillig plan. Nee, het gaat 'per ongeluk', zou je zeggen. In de psalm staat:

*Ik zoek u met mijn hele hart; laat mij niet afdwalen.
Ik berg uw woord in mijn hart, opdat ik tegen U niet zondige.
Geprezen zij de Here! Leer mij uw inzettingen.*

Dat is een gebed. Zo kan het dus gaan: je zoekt de Here serieus en toch kom je op een dwaalweg! Dan vertroebelt je blik. Je ziet de weg niet meer duidelijk. Je raakt op een zijweg. En je vindt de goede weg niet zo gemakkelijk terug. Wij moeten God dagelijks bidden of Hij ons daarvoor wil bewaren. En de middelen die God geeft, gebruiken. Trouw naar de kerk gaan. Anders gaat het zomaar mis. Trouw zijn in je bijbelstudie. Daar kunnen we elkaar bij helpen. Met betrouwbaar materiaal.

Ervaren

En waar gaat het dan over als je er samen over praat? Wat is het belangrijkste? Waar gaat het over bij jouw bijbelstudie? Fifty/fifty: beetje toen/beetje nu? Beetje bijbelse stof/beetje eigen ervaring?

Bij het voorbereiden van deze *Op Weg* kwam ik een stukje tekst tegen. Van Bonhoeffer. Hij heeft het waarschijnlijk geschreven toen hij in de gevangenis zat. En hij wist dat zijn einde

eraan kwam. Het trof me heel bijzonder. Je zou denken dat hij in die situatie veel behoefte had aan het 'ervaren van God'.

Nee, schrijft hij, daar gaat het helemaal niet om. De gelovige gemeente moet worden ingevoerd in wat God in de geschiedenis heeft gedaan. Het gaat er niet om dat God toeschouwer en deelnemer is aan ons leven van nu. Het gaat erom wat God in de geschiedenis gedaan heeft. Juist bij het lezen van de geschiedenissen uit de Bijbel leren we wat God heeft gedaan. Hoe Hij al zijn beloften is nagekomen. En hoe ik *daaraan* deel heb. Daar gaat het om. Wij worden dan juist uit ons eigen bestaan getild. Je wordt midden in de heilsgeschiedenis gezet. Daar is het gebeurd. Toen. Ook met het oog op mij. Daar heeft God aan ons gewerkt. Aan mij. En daar werkt Hij nog steeds aan. God hoeft zijn hulp niet te bewijzen in mijn leven van nu. Zijn tegenwoordigheid ook niet. Ik weet dat Hij voor mij zorgt. Hij heeft dat altijd al gedaan. Zou Hij dan nu opeens dat nog moeten laten zien? Het gaat er helemaal niet om of ik wel iets ervaar nu. Daar hangt het niet van af. Gelukkig niet. Gods tegenwoordigheid en zijn hulp zijn al bewezen. In het leven van Jezus Christus. Dat Jezus Christus stierf voor mij, is belangrijker dan dat ik sterf. Dat Jezus is opgestaan uit de dood, is de enige grond van mijn hoop dat ook ik op de jongste dag zal worden opgewekt. *Dat* geloof ik. *Dat* weet ik zeker.

Getuigenissen

Het trof me, toen ik dat las. Ik dacht: ja, daar mogen wij ook wel wat meer aan denken. Het lijkt soms wel alsof wij ook steeds maar zoeken naar Gods aanwezigheid in ons leven nu. En dan noemen we tegen elkaar graag gebeurtenissen die daarop lijken te wijzen. Alsof we daar bewijzen voor nodig hebben. Alsof God nu nog moet aantonen dat Hij er is. Dat Hij trouw is. Dat Hij doet wat Hij belooft. Raar eigenlijk dat we zo met *onszelf* bezig zijn. Of we steeds meer waarde gaan hechten aan getuigenissen over wat God in *ons* leven doet of gedaan heeft. Daar kun je misschien best eens wat over zeggen, maar geef het niet zo'n grote plaats. En wees er maar heel voorzichtig mee, want het is zo subjectief. Je kunt elkaar ermee in verwarring brengen. Want wie niet met ervaringen kan komen, lijkt dan zomaar opeens een tweederangsgelovige. En vergeet niet dat een mens maar onbetrouwbaar is. Ook een gelovig mens. Ook jij. Ook ik. Want we noemen dan graag voorvallen die ons goed uitkwamen. Of... waar we zelf nogal vroom uit tevoorschijn komen. En we interpreteren heel gemakkelijk iets naar ons toe. Wij doen ons ook graag net even iets beter voor dan we zijn. Ja toch? Wie dat niet durft toe te geven, heeft weinig nuchtere zelfkennis. En ook weinig bijbelse mensenkennis. Maar als je eerlijk bent..., moet je dikwijls achteraf concluderen dat het toch niet helemaal zo duidelijk was. Of net even anders. Je gaat gemakkelijk de mist in.

Zekerheid

Het is veel belangrijker dat we samen lezen in het Woord van God. Elkaar stimuleren daar trouw in te zijn. Dan leer je Hem echt kennen. Zijn liefde en trouw heeft Hij daarin al bewezen. De zekerheid ligt niet in mijn levensgeschiedenis. Daar hoef ik de bewijzen niet te zoeken. Ik zal ze er niet vinden. Die kan ik alleen vinden in de geschiedenis van Jezus Christus. Het lijkt wel of we dat aan het vergeten zijn.

De geschiedenis van de twaalf stammen van Israël. *Het Oude Testament*. En wat God in zijn Zoon Jezus Christus gedaan heeft. Het getuigenis van de twaalf apostelen. *Het Nieuwe Testament*. Dat getuigenis is betrouwbaar. Daar leer je over Gods liefde en trouw. Hij heeft alles gedaan wat Hij heeft beloofd. Hij deed dat toen aan mijn leven van nu. Daar ligt het bewijs. Hij gaf het zelf.

Twaalf stammen en twaalf apostelen. Twaalf en twaalf. Laten we zeggen: *Factor 24*. Voor optimale bescherming. Tegen afdwalen.

Geprezen zij de Here. Leer elkaar zijn inzetten!